

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Sacra scriptura quomodo, & quibus sit cæreus nasus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

Præbetur specimen veritatis, qua vitur Polycarpus in confutanda doctrina fidei Iesuiticæ.

Hist. Ord. Ies. pag. 234.

Iesuitas ac reliquos Catholicos Scripturam sacram, cereum nasum appellatione mendacium est.

Hist. Ies. Ord. pag. 234. 235

Ne tamen videar omnino defugere tuam arenam & controuersiam, in limine tantum consistam eius capitis, quo tu de doctrina Iesuitarum agis: vt quasi gustum accipiant Lectores eius orationis, qua mihi vtendum esset necessariò ad confutandas tuas calumnias, & coarguendam tuam incredibilem stultitiam. Recenses autem Iesuitarum de sacra Scriptura sententias, & auctores earum citas, qui omnes ac singuli contra tua mendacia luculentissima possunt testimonia præbere. Mētiris in primis, Polycarpe impostor, Pastor volui dicere, cū asseueras: Falsitatem doctrinæ Iesuiticæ à Kemnitio & tui ac illius similibus Doctõribus planè & perspicuè demonstratam, itaque refutatam esse, vt ne verbulum quidem, quo solidè eos falsi arguant, Iesuitæ producere possent. Mentiris, inquam, & ne nuda asseueratione, vt tu, vt i videar, nullius in hac re iudicium reformido, qui sincerè scripta vestrorum & nostra componere inter se diligenter velit: Ego si cū luto ludere vellẽm, & horum, apud quos ago, abuti patientia, mille mendacia in promptu haberem, quorum eos, quos nominas, conuincere possem. Sed non est opus pluribus, qui nobis hîc mendacia spargāt: Vnus tu instar multorū aliorum es, in quem Pater mendacij duplicem suum Spiritum mentiendi & calumniandi transtulit.

Mentiris, Polycarpe Calumniator, cum ais: *Iesuitas vocare Scripturam sacram, cereum nasum, materiam litis, librum hereticorum, & nescio quid non.* Non sunt ista encomia Scripturæ, quibus eam afficiunt Societatis IESV, Patres. Sed hoc quidem dicunt; Vobis esse Scripturam, cereum nasum, materiam litis. Dic mihi, ô stolide Polycarpule. Quoniam nescio quis te nuper pro stulto risit, & cucullo stulti donauit: quoniam tui te homines, fatuellum & stultellum iam olim appellârunt: si ego illorū auctoritate fretus, te stultū esse dixerõ, aut sic scripsẽro: Polycarpus stultus est, & se ipsum stultū esse censet: Nunquid non irasceris, & tibi iniuriam fieri insignem putabis? Nunquid non profiteberis; Te verò sapere, & stultos esse illos, qui te iudicent esse fatuum? Cur ergo quod

quod tibi fieri nolles, Scripturæ sacræ & Iesuitis impingis? Quia vos Scripturæ sensum variatis, & detorquetis quò lubet, nec vllam certam habetis regulam, secundum quam Scripturas interpretemini, efficitisq; vt eque Lutherano Lutherianam, Calviniano Calvinianam, alij videatur talem fidem demonstrare, qualem ipse pro sua stultitia excogitat; Hæc causa est, cur vobis esse dicamus Scripturam, cereum nasum, & litis materiam: Nobis autem est firmamentum veritatis, & quidem norma certissima definiendarum controuersiarum, si interpretem nacta sit, cuius fides & auctoritas nunquam vacillet. Itaque non nobis, sed vobis est cereus nasus, & simili modo loquendi si quis vsus est, id significare voluit, scelere vestro ac studio contendendi fieri sacram Scripturam tanquam cereum nasum, qua vt lubet abutamini.

Mentiris, Polycarpe impudentissime, Gregorium de Valentia virum vt religiosissimum, ita doctissimum, credere aut dixisse vnquam, *Lutheranos pro se literam habere; Catholicos autem neque literam, neque literalem in Scriptura requirere sensum.* Nam ex literalis etiam sensu sepius vestra argumenta diluit, & inscitiam vestram (ita, vt tuis quibusdam Magistris os obstruens silentium indixerit, vt ne quidem audeant hiscere) patefecit. Mentiris, *Iesuitas Italicos prohibuisse, ne Biblia sacra lingua vernacula imprimerentur.* Mentiris, *Tyronibus Societatis IESV Landspurga, siue, vt tu vocas, Neophytis Germanica Bibliorum lectione omnino interdictum esse.* Mentiris quoque, *Iesuitam dixisse, lectionem Bibliorum facilius Lutheranam, quam Romanam Catholicam fidem persuadere.* Mentiris, *Iesuitas, omnes Laicos à Scripturæ lectione arcere.* Mentiris, *Regulas ac Constitutiones Ordinum, DEI verbo à Iesuitis præferri.* Mentiris, *Iesuitas dicere, sacram Scripturam in præcipuis fidei articulis & DEI mandatis, nullum certum tradere intellectum.* Mentiris, eos docere, *ex sacra Scriptura ne doctissimum quidem planam sententiam proferre posse.* Mentiris eos tradere, *sacræ Scripturæ omnibus pijs, noxiã esse.* Mentiris, illos æstimare, *non aliunde quam ex Bibliorum lectione hæreses nasci.* Mentiris, in publico foro à Iesuitis sacra Biblia combusta esse. Nam Lutheri Biblia non magis inter sacros libros censeam, quam historiam tuam, aut quam te cū tuo Elia, Polycarpe, ac Lutherum inter Diuos.

D

Men-

*Mendaciorum
planstrum pau
ca lineæ Poly
carpi exhibet
Hist. Ord. Ies.
pag 235. vsq;
ad 240.*

¶ Mentiris, Iesuitas sacram Scripturam petulanter ridere, & calumniari, & blasphemare. Nam eandem ab ipsis ad Ecclesiæ, sanctorumq; Patrum mentem expositam hausi, haustam pro meo modulo publicè interpretor, interpretatam subinde publico disputandam, publicatam hætenus saltem non oppugnasti. Mentiris, Iesuitas Biblia hominibus suffurari & rapere, quæ ipsi multis & doctissimis Commentarijs illustrârunt. Mentiris etiam, id fieri eo sine, vt Idolomania Papistica non deprehendatur. Mentiris, prohibere Iesuitas, ne cum Lutheranis ex verbo DEI disputetur. Mentiris, Iesuitas suadere, vt qui doctrinam ex verbo DEI prolatam defendunt, gladio & igne tolerantur è medio. Verbis penè ipsius sum vsus, ne fortè causetur, aliter accepta esse, atque ipse voluerit.

Omnes Polycarpi calumnias occidit vnicum hoc vel PROB.

Hist. ord. Ies. pag. 238.

Ad eadem Iesuitarum odio quas omnes Christianos occidit Polycarpus.

Quòd si quis quærat, vnde probem mentiri his omnibus Polycarpum? Si illo fuero perfugio vsus: Polycarpus nullo testimonio etiam probabili hæc, de quibus Iesuitas criminatur, probare potest. An non hoc satis erit, vt mendacissimus mortalium censeatur Polycarpus? Nam quem quis publicè grauissimorum scelerum insimulat, quem accusat, in quem Iudices ac omnes homines concitat, eum, nisi exauctorari velit, & eadem pœna puniri, quam alteri intentat, oportet, vt crimina obiecta probare possit. Quomodo hæc, quæ obiecisti, probabis Polycarpe? Grauius crimina namque obijcis. Iudices appellas, & vis etiam morte mulctari Iesuitas ob similes tuas calumnias. Ita enim inq: Omnes Christiani supplices fiant Magistratui & Ecclesiæ Nutricijs (Reges intelligis & Principes) vt hosce lupos & Sathana seruos ab ouili Christi arceant. Certe omnium est, qui in Baptismo Christo nomen dederunt Iesuitas, seu publicam pestem, non tantum vitare & fugere, sed etiam precibus & omnibus medijs a DEO concessis (nempe etiam supplicijs ac gladio) per pium Magistratum propulsare. Talis obtestatio nonnè sanguinem Iesuitarum aut necem quærit? Vereor, Polycarpe, ne tu hic potius, quàm vnquam Iesuitæ, crudelis appareas.

Sed quid si Iesuitæ huic tuæ orationi talem opponant? Nulla se, si meriti sint, detrectare supplicia, id tantum modo rogare, ne innocentes condemnentur, & vt illis aut crimi-

crimina obiecta diluere liceat, aut certè, quo nihil iustius petere possent, tibi probandi, quæ effutisti, partes imponantur. An nescis, Polycarpe, apud æquos Iudices non tantum valere nudam asseuerationem, vt propter eam non dicta causa accusati condemnentur. Tibi si crimina, quæ fingis, probanda sunt, aut ab inferis Elias est excitandus, & neque tùm fides illi habebitur: aut certè illud luce meridiana clarius demonstrès necessum est, talem te hominem esse, qui mentiri aut falsum dicere nõ possit: quod tantum abest, vt sis vnquam persuasurus, vt ego credam nullum multis sæculis extitisse, quì plus audaciæ & impudentiæ ad mentiendum afferret, quàm tu, Polycarpe, cum Elia Hasenmillero.

Illa, quæ commemorauimus mendacia, multa vobis fortè videntur, & satis etiam eorum apparere falsitas. At qui sanctè affirmare audeo paucissima esse, & minimè perniciosa, præ cæteris innumeris, quæ toto libro sparguntur. Quæ numeravi, vix ex duabus pagellis collecta sunt, multis etiam studio omissis. Totum autem illud caput propè sexaginta paginas, integrum penè librum continet, in quo iam cogitate, quæso, quantum & numero & pōdere mendaciorum insit: siquidem certissimum est, hæc paucula videri & leuia præ illis posse. Concludet hinc æquus ac prudens æstimator, quid operis surgeret, & quàm vel intolerabilis labor esset, vel inutilis quoque, omnes persequi huius mendacissimi Historici calumnias.

Mentiatur igitur, quicquid libet de doctrina Iesuitarum; Eam Diabolicam, Antichristicam, Idololatricam, Mahometicam, & quibuscunque verborum contumelijs, in quibus est apprimè exercitatus, appellet, nisi aliter eam confutarit Polycarpus, quàm in historia sua; mendacissimus & impudentissimus Calumniator, dum viuet, audiet. Illam enim Iesuite doctrinam profitentur: illam in pulpitis templorum populum edocent, in Cathedris scholarum confirmant, scriptis ac disputationibus contra fraudes adolos, cuniculosq; hæreticorum omnium defendunt, quam

Calumnia in Iesuitas ob professionem fidei Catholicae sponte corruunt.

Christus edocuit, Apostoli & eorum successores propagarunt, perpetua successionis serie usque ad hæc nostra tempora, quamq; viri sancti auctoritate vitæ & miraculorum multitudine ac magnitudine, incredibili tolerantia, admirabili eruditione, dictis, scriptis, sanguine confirmarunt. Nam quod verbum DEI vos iactetis, non magis verbum DEI habetis, atq; canis AEsopicus umbram, quam amissa carne sectabatur: quod toties iam inculcatum vobis est, ut pigeat ac tædeat pluribus hæc de re vobiscum agere: præfertim cum non tam disputatio mihi, quàm defensio Patrum Societatis IESV sit proposita.

*Incredibili
audacia ac li-
centia Predi-
cantes sub ti-
tulo Religio-
nisturpissima
& horrenda
sonuicia in
Cesareâ Ro-
manam Ma-
iestatem ac
præcipuos Im-
perij Ordines
iaciunt.
Hist. Ord. Ies.
ca. 7. pag. 161.
& passim
alias.*

Porro vnum tamen facere non possum, quin hæc in medium proferam: Quæso te, Polycarpe, qua fronte, cuius ope & auxilio fretus, tu Papam Antichristum, & Papistas seu Pontificios omnes Antichristi seruos, & Religionem Romanam ac Hierarchiam Ecclesiasticam, Babylonicam meretricem; eos autem, qui hæc sequuntur, stigmaticos, hoc est, caractere bestiae insignitos appellas? Quare Idololatrias? Quare Pontificiæ Idolomania sectatores? Quare Papam declaratum Antichristum? Quare veritatem Pontificiam in Germania grande mendacium appellas? Scisne ubi locorum & gentium loquaris? de quibus? quare eos arguas, & adeo contumeliosè nomines? Impunitas & clementia Principum Catholicorum, & ipsius Augustissimi Imperatoris te facit ad maledicendum audaciorem. Si cuiusmodi tu maledicta & blasphemias in Religionem Romanam Catholicam improbissimè, odio Iesuitarum, effutis, extra Romani Imperij terminos scriptæ ac editæ essent, tamen pijs ac prudentibus tolerandum minimè videretur. Nunc cum in ipsis visceribus Romani Imperij talia scribuntur & sparguntur, quantò minus id ferendum est? Nondum satis fortassis intelligis? Dicam igitur planius. Nam emittenda tandem hæc vox est, vera, ut eunque accipiatur. Tu Romanum Pontificem declaratum Antichristum nominas? Quæso quis declaravit? Multis, inquis, iudicijs, modisque. Non iam quæro quibus modis sed à quo? Sed